

O. POSTRUŽNIK, *Klek*. Zagreb, Moderna galerija

(1933). Između 1930–34. često boravi u Dalmaciji, gdje u svoje slikarstvo unosi snažnu kolorističku komponentu. Poslije putovanja po Francuskoj, Španjolskoj i Portugalu priređuje samostalnu izložbu u Zagrebu 1937. God. 1938. odlazi u Pariz, a poč. II. svj. r. vraća se u Zagreb. Do 1943. pretežno živi u Dalmaciji; tada se priključuje partizanskome pokretu. Nakon završetka II. svj. r. vraća se u Zagreb, ali i nadalje odlazi u Dalmaciju (Kobaš na Pelješcu). Bio je profesor na Akademiji u Zagrebu 1950–70; član JAZU od 1965.

P. se kao formirana umj. ličnost javio ciklusom *Groteske* (1925–27), bliskim novoj stvarnosti i G. Groszu. God. 1929. nastaje ključno djelo nje-

O. POSTRUŽNIK, *Kompozicija II*. Zagreb, Moderna galerija

gove ranc faze — *Klek*, slika koja je sinteza klasičnoga osjećanja forme, iskustva nove stvarnosti, ali i ekspresionističkih elemenata skupljenih tijekom praškog boravka. God. 1934. tiska mapu grafika *Linorezi* u kojoj diskretnom satirom komentira svijet socijalne nepravde i nasilja. Poslije kraćega kriznog razdoblja i traganja za novim izražajnim mogućnostima, opredjeljuje se za kolorizam. U mediteranskom okolišu nalazi snažan poticaj za svoje preusmjerenje. Kao sinteza tih traganja nastaju djela *Šalata* (1940), *Mirjana* (1941) i *Plava vaza* (1941). To kolorističko iskustvo u najzrelijim lik. formulacijama primjenjuje i na kasnijim slikama (*Kuće na Silbi*, 1953; *Luda sa Šipana*, 1954; *Dvorište*, 1957; *Djevojka s cvijetom*, 1958). Redukcijom figuralnog predloška nakon 1959. unosi u svoje slikarstvo »znak« i posve sintetiziranu, gotovo plošnu formu. U sljedećem razdoblju razrađuje problem plohe (1959–65), problem svjetla (1966–69), dok u posljednjoj fazi sintetizira boju i oblik (1969–78). Bavio se keramikom. — Samostalno je izlagao u Zagrebu, Lisabonu, Beogradu, Osijeku, Sarajevu, Splitu i Zadru. God. 1958–61. izlagao u neformalnoj grupi s F. Šimunovićem i S. Šohajom. Retrospektivna izložba priređena mu je u Zagrebu 1976.

LIT.: Z. Vojnović, Izložba Otona Postružnika, *Ars* 37, 1937, 2. — B. Vižintin, O izložbi Otona Postružnika, *Izvor*, 1949, 1. — J. Depolo, Za Otona Postružnika — protiv njegovih kritičara, *ČIP*, 1. VI. 1955. — G. Gamulin, Oton Postružnik, Zagreb 1959. — Z. Rus, Oton Postružnik, *Kolo*, 1969, 7. — M. Šolman, Oton Postružnik, *ŽU*, 1972, 17. — K. Ambrozić, André Lhote i njegovi jugoslavenski učenici (katalog), Beograd 1974. — I. Reberski, Oton Postružnik 1923–1976 (katalog), Zagreb 1976. — Ista, In Memoriam 1900–1978 (katalog), Zagreb 1980. — Z. Tonković, Oton Postružnik, u katalogu: Galerija Bol, Bol 1981. — G. Gamulin, Hrvatsko slikarstvo XX. stoljeća, II, Zagreb 1988. Ž. Ké.

POŠA, Gustav, slikar (? , 1825 — Budimpešta, 17. VI. 1900). Potomak stare požeške porodice. Radio je kao odvjetnik u Požegi. Sudeći po načinu slikanja, školovao se vjerojatno u Njemačkoj, a vidljivi su utjecaji flamanjskih i nizozemskih majstora. Teme su mu portreti osoba iz obiteljskoga